

Forhandlingerne i Udvalget rejst den Indvending, at det vilde stemme bedre med det Princip, hvorpaa Loven i det hele er bygget — at bevare Købesummens Karakter af Gæld til Lønningsmassen for Folkekirkens Præster — om det fordredes, at Indbetalingen skulde ske til vedkommende Stiftskasse. Imod denne Betragtning har man ikke fra nogen Side rejst principielle Indvendinger, men nogle af Udvalgets Medlemmer finder dog, at praktiske Grunde — Hensynet til Køberens Bekvemmelighed og navnlig ogsaa til, at Statskassen som Garant for Betalingen af Renten bedst faar Indseende med, at Renten indgaar, som den skal, naar Betalingen skal erlægges paa de sædvanlige Oppebørselsstuer — taler for at beholde Lovforslagets Bestemmelse.

Fra anden Side er det herimod anført, at den Interesse, Statskassen som Garant for Betalingen af Renten maatte kunne have i at træffe Bestemmelse angaaende eventuelle Restancers Inddrivelse, maa antages lige saa vel at kunne fyldestgøres gennem Stiftsøvrighederne som gennem Oppebørselsbetjentene, og at den ene Ordning ikke synes væsentlig mere byrdefuld for Debitorerne end den anden.

Ændringsforslag 4 er kun en Redaktionsændring.

ad §§ 7 og 8.

Da Afgifterne tilkommer de enkelte Embeder, fra hvilke Jorden er bortsolgt, og ikke Stiftsmidlerne i Almindelighed, vil det formentlig ogsaa være rigtigt, at „Embedet“ og ikke „Stiftsmidlerne“ nævnes som den, hvem Sikkerheden skal gives for Afgiften (Ændringsforslagene 5 og 6).

ad § 11.

Paragraffen giver i Udkastets Affattelse formentlig ikke tilstrækkeligt Udtryk for de Situationer, der kan fremkomme, hvis Jorderne paa Grund af Lovens Bestemmelser i nogen Tid skulde blive henstaaende ledige, fordi Bortsalg ikke straks kan finde Sted, og for de Dispositioner, der i saa Fald skal kunne træffes over dem, saavel som for de Erstatningskrav, som Embedet i denne Anledning maatte kunne gøre gældende overfor Statskassen. Udvalget har derfor (Ændringsforslag 7 og 8) foreslaaet en noget ændret Affattelse af §'en, hvori der antagelig er medtaget det fornødne baade med Hensyn til, hvad der kan foranledige Ledigheden, og hvorledes der under Ledigheden skal kunne raades over Jorderne for saa vidt muligt at undgaa Tab, hvilke Tab man, hvis de skulde indtræffe alligevel, foreslaar baarne af Statskassen.

I Henhold til foranstaaende tillader Udvalget sig til det høje Ministeriums Overvejelse at fremsætte følgende

Ændringsforslag.

1. *ad § 1, sidste Stykke.* Stykket affattes saaledes: Naar vedkommende Menighedsraad og Præstegaardskommission udtaler sig derfor, skal der dog som Regel efter Kirkeministeriets Bestemmelse ved Embedet blive o. s. v.
2. *ad § 5.* I første Linie udgaar „, der“ og i 2. Linie tilføjes efter „Jorder“ „, saaledes at der finder en Fordeling af den samlede Jordskyld Sted paa de enkelte Parceller, hvori Præstegaarden udstykes, i Forhold til disses Størrelse og Beskaffenhed. Købesummen“.
3. *ad § 5.* I første Stykke in fine tilføjes efter „Vilkaar“: „, forsaavidt den ommeldte Jordforbedring har fundet Sted efter den sidst foretagne Jordskyldsvurdering; i modsat Fald overtages Laanets Forrentning og Afdragning af Statskassen.
4. *ad § 6.* I andet Stykke, 2. Linie ændres „sidst satte“ til „paa hver Parcel for sig ved denne Vurdering satte“.
5. *ad § 7.* I 1.—2. Linie ændres „Stiftsmidlerne“ til „Embedet“.
6. *ad § 8.* I 6. Linie ændres „Stiftsmidlerne“ til „Embedet“.
7. *ad § 11.* I 3. Linie indsættes efter „Lodder“: „eller enkelte af dem“.
I 4. Linie indsættes efter „bortforpagtede“: „eller udlejede“ og efter „Bortforpagtning“: „og Udlejning“.